

σοῦ καὶ ἀναπαυτικώτερα ἀμάξης. Τὸν δρόμον λοιπὸν μέχρι τοῦ Pozo de la Solana ἔκαμα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποζυγίου.

Ὁ πατήρ μου, ὁ γραμματεὺς, ὁ φαρμακοποὺς καὶ ὁ ἐξάδελφός μου Κουρρίτος ἵππευον καλοὺς ἵππους. Ἡ θεία μου κυρία Κασίλδα, ἥτις ζυγίζει πλέον τῶν 250 λιτρῶν, ἐπέβαινε πελωρίας καὶ ἰσχυρὰς ὄνου, ὁ δὲ κύριος Ἐπίτροπος ἡμίονου ἡμέρου καὶ ἀναπαυτικῆς, ὡς τὴν ἰδικήν μου.

Ὅσον διὰ τὴν Πεπίταν, ἣν περιέμενον νὰ ἴδω ἐπίσης ἐπιβαίνουσιν ὄνου, ἀγνοῶν ὅτι ἐγίνωσκεν ἵππασίαν, ἐξεπλάγην ἰδὼν αὐτὴν ἐμφανιζομένην ἐπὶ ἵππου γενναίου, ζωηροτάτου καὶ ἀνησύχου, μὲ στολὴν ἀμαζόνος, καὶ ὁδηγούσης τὸν ἵππον μετὰ δεξιότητος καὶ χάριτος ἀξιοσημείωτου. Ἡ χάριστη ἰδὼν τὴν Πεπίταν τόσον χαριέντως ἱππεύουσιν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον συνηθάνθη καὶ ἤρχισα νὰ λυποῦμαι διὰ τὸ ἄθλιον πρόσωπον, ὅπερ ἐπέπρωτο νὰ παραστήσω μένων παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς εὐσάρκου θείας μου κυρίας Κασίδας, καὶ τοῦ πατρὸς Ἐπιτρόπου, νὰ πορευώμεθα δὲ ἡμεῖς οἱ τρεῖς ὡς ὀπισθοφυλακή, εἰρηνικοὶ καὶ ἡσυχοί, ὡς ἐφ' ἀμάξης, ἐνῶ οἱ λαμπροὶ ἵπποις θὰ ἐπῆδων, θὰ ἔτρεχον, θὰ ὑπεσάκκισον, καὶ θὰ ἐξετέλουν χιλίας περιστροφὰς καὶ παιγνιδία.

Ἀμέσως ἐνόησα ὅτι ἡ Πεπίτα μὲ παρετῆρε μετ' οἴκτου, βλέπουσα τὸ κλαυθμηρὸν πρόσωπον, ὅπερ θὰ εἶχον καθήμενος ἐπὶ τῆς ἡμίονου. Ὁ ἐξάδελφός μου Κουρρίτος μὲ παρετῆρσε μετ' εἰρωνικοῦ μειδιήματος, καὶ ἤρχισε κατόπιν νὰ μὲ περιπαίζῃ καὶ νὰ μὲ ἐνοχλῇ.

Ἐπαινέσατε τὴν αὐταπαρνησιν καὶ τὴν ἡρωϊκὴν ὑπομονήν μου. Ὑπέκυφα εὐχαρίστας, καὶ αἱ εἰρωνεῖαι τοῦ Κουρρίτου συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ δείξωσι πόσον ἡμὴν ἄτρωτος. Ἀλλὰ πόσον ὑπέφερα ἐνδομύχως! Ἐκεῖνοι ἔτρεξαν, ἐκάλπαξαν, μᾶς ὑπερέβησαν καὶ κατὰ τὴν ἀνοδὸν, καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν. Ὁ δὲ Ἐπίτροπος καὶ ἐγὼ ἐμείναμεν πάντοτε ἡσυχοί, ὡς οἱ ἡμίονοι, χωρὶς νὰ ταχύνωμεν τὸ βῆμα, καὶ ἔχοντες τὴν κυρίαν Κασίδαν εἰς τὸ μέσον.

Οὐδ' εὖρον παρχυθῆναι συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ Ἐπιτρόπου, οὐτινος ἡ συνομιλία μοι ἦτο τόσον εὐχάριστος, οὐδὲ περιοριζόμενος εἰς ἐμαυτὸν, καὶ ρεμβάζων καὶ ὀνειροπολῶν, οὐδὲ θαυμάζων κατὰ μόνας τὰς καλλοῦνς τοῦ τόπου, ὃν διετρέχωμεν.

Ἡ κυρία Κασίλδα εἶνε φοβερὰ πολὺλογος, καὶ ἡναγχαζόμεθα νὰ τὴν ἀκούωμεν. Μᾶς εἶπεν ὅσας ἐγνώριζε κκοκολογίας περὶ τοῦ χωρίου, καὶ μᾶς ὁμίλησε περὶ ὧν αὐτῆς τῶν ἐπιδεικνυμένων, μᾶς ἐξηγήσε δὲ τὸν τρόπον τοῦ κατασκευάζειν ἀλλάντας, ζυμαρικά καὶ χίλια ἄλλα εἶδη καρυκευμάτων. Καί τις δὲν τῆς βγαίνει εἰς τὰς μαγειρικὰς καὶ εἰς τὸ σφάζειμον τῶν χοίρων, εἰμὴ ἡ Ἀντωνιάρα ἡ τροφὸς καὶ ἡδὴ κλειδοῦχος καὶ διευθύντρια τῆς οἰκίας τῆς Πεπίτας. Γνωρίζω ἤδη τὴν Ἀντωνιάραν αὐτὴν, διότι πηγαινοέρχεται εἰς τὸν οἶκόν μου μὲ δῶρα, καὶ πράγματι

εἶνε πολὺ εὐκίνητος, ἐπίσης φλύαρος, ὡς ἡ κυρία Κασίλδα, ἀλλὰ χιλιάκις διακριτικώτερα.

Ὁ δρόμος μέχρι τοῦ Pozo de la Solana εἶνε θελκτικός. Ἀλλ' ἐγὼ ἐβάδιζον ἐν αὐτῷ τόσον δυσηρεστημένος, ὥστε οὐδ' ἐσκέφθην νὰ ἀπολαύσω τὴν καλλονὴν του. Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἔπαυλιν, καὶ ἐπεζεύσαμεν, ἡσθάνθη ἐμαυτὸν ἀπαλαττόμενον μεγάλου βάρους, ὡς ἐὰν ἐγὼ εἶχον φέρει τὴν ἡμίονον καὶ ὄχι ἡμίονος ἐμέ.

Διετρέξαμεν πεζῇ τὸ κτῆμα, ὅπερ εἶνε μεγαλοπρεπές, ποικίλον καὶ ἐκτεταμένον. Ὑπάρχουσιν ἐκεῖ πλέον τῶν 120 στρεμμάτων ἀμπέλου παλαιᾶς καὶ νεοφυτευμένης, ἄλλα τόσα καὶ πλέον ἐλαιῶνες, καὶ τελευταῖον δάσος δρυῶν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ὅσαι ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἀνδalousίαν. Τὸ ὕδωρ Pozo de la Solana σχηματίζει ρύακα διαυγῇ καὶ ἀφθονῇ, ὅπου ἔρχονται καὶ πίνουν σὺν ὅλας τὰς πτηνὰς τῶν περὶ, συλλαμβανόμενα διὰ παγίδων ἐξ ἰζῶν ἢ δικτύων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων τίθεται τὸ προσκαλοῦν πτηνόν. Ἐκεῖ ἀνεμνήσθη τῶν παιδικῶν μου διασκεδάσεων, καὶ ποσάκις εἶχον κυνηγήσει καὶ ἐγὼ τὰ πτηνὰ διὰ τοῦ μέσου τούτου.

Κατὰ τὴν πορείαν τοῦ ρυακίου καὶ ἰδίως εἰς τὰς μικρὰς κοιλάδας ὑπάρχουσι πολλοὶ καλαμῶνες καὶ ἄλλα ὑψηλὰ δένδρα, ἅτινα διὰ τῶν θόλων καὶ τῆς πρασινάδας τῶν σχηματίζουσιν ἀδιέξοδον λαβύρινθον καὶ βαθεῖαν σκιάν.

Πλεῖστα φυτὰ ἄγρια καὶ εὖσσμα αὐξάνουσιν ἐκεῖ αὐτομάτως, καὶ ἀληθῶς εἶνε δύσκολον νὰ φαντασθῇ τις ἄλλο μέρος τόσον ἄγριον καὶ ἀληθῶς μονῆρες, ἥρεμον καὶ σιγῆλόν ὡς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Καταλαμβάνεται τις—καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ὅταν ὁ ἥλιος πέμπει τοὺς καταρράκτας τοῦ φωτός του ὑπὸ οὐρανὸν ἀνέφελον, καὶ κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τοῦ ἔτους—ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μυστηριώδους φόβου τῶν νυκτερινῶν ὥρων. Ἐννοεῖ τις ἐκεῖ τὴν ζωὴν τῶν ἀρχαίων πατριαρχῶν καὶ τῶν πρώτων ἡρώων καὶ ποιμένων, καὶ τὰς ἐμφανίσεις καὶ ὀπτασίας νυμφῶν καὶ θεαινῶν καὶ ἀγγέλων ὑφ' ὧν κατελαμβάνοντο ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ.

Ἐνῶ περιεφερόμεθα διὰ τῶν πυκνῶν τούτων δασῶν, συνέβη, δὲν ἤξεύρω πως, ὥστε ἡ Πεπίτα καὶ ἐγὼ συνητηθήμεν μόνοι. Οἱ λοιποὶ ἔμειναν ὀπίσω.

Ἀμέσως ἡσθάνθη τρόμον τινὰ καθ' ὅλον τὸ σῶμα. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ἔβλεπον ἐμαυτὸν μόνον μετὰ τῆς γυναικὸς ἐκείνης, καὶ εἰς μέρος τόσον μεμονωμένον, καὶ ἐνῶ ἐσκεπτόμην εἰς τὰς μεσημβρινὰς ὀπτασίας, τὰς παραδόξους καὶ γλυκεῖας, ἀλλὰ πάντοτε ὑπερφυσικάς, τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀπομεμαρυσμένων ἐποχῶν.

Ἡ Πεπίτα εἶχεν ἀφήσει εἰς τὴν οἰκίαν τὸν εὐρὺν ἐπενδύτην τῆς ἵππασίας, καὶ περιεπάτει μὲ βραχύ τι ἔνδυμα, ὅπερ δὲν ἐκώλυε τὴν χρίσσαν ἐλαφρότητα τῶν κινήσεών της. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε μικρὸν σκιάδιον ἀνδalousιανόν, μετὰ χάριτος τεθειμένον. Διὰ τῆς χειρὸς δὲ ἐκρά-

τει τὸ μαστίγιον, ὅπερ μοι ἐφάνη ὡς ἡ μαγικὴ ράβδος τῶν ἀρετῶν, δι' ἣς ἠδύνατο νὰ μὲ μαγεύσῃ ἢ γόησῃ ἐκεῖνη.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΑΝΤ. ΦΡΑΒΑΣΙΛΗΣ.

ΣΟΦΙΑΣ ΚΡΑΠΟΤΚΙΝ

Η ΣΥΖΥΓΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 4237

[Τίλος]

Εἶδε καταβιβαζόμενον τὸ φέρετρον εἰς τὸν λάκκον, ἐνθα ἔμενον εἰσέτι θέσις καὶ δι' ἄλλους δυστυχεῖς. Ἐπέστησεν ὅλην τὴν προσοχὴν της, ὅταν οἱ νεκροθάπται ἤρχισαν τὸ ἔργον τῶν, ὅλαι αἱ ἱνὲς της ἐδονοῦντο, ὁσάκις τὸ χῶμα ἐπιπτε βαρέως ἐπὶ τοῦ φερέτρου. Ἡρίθμει τὰς κινήσεις τοῦ πτύου καὶ ἐφαίνετο ἀναμετρῶσα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ χῶμα, τὸ ὅποιον συνεσωρεύετο.

Δὲν ἐπλησίασε τὸν τάφον παρὰ ὅτε οἱ νεκροθάπται ἐτελείωσαν τὸ ἔργον τῶν, καὶ ἔπεσε γονυπετῆς ἐπὶ τῆς νεοσκαφοῦς γῆς, ἥτις ἔφερεν ἀκόμη νέα ἵχνη τῶν πεδύλων.

Οἱ φύλακες, ὁ ἱερεὺς, συγκεκινημένοι ἐκ τῆς ἀφώνου ταύτης θλίψεως, ὀπισθοχώρησαν βήματά τινα. Ἦδη, μείναςα μόνη, ἠδύνατο νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν θλίψιν της.

Σιγὴ ἀπόλυτος ἐβάσιλευε περὶξ...

Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐξέλθῃ· θὰ ἐκλείον τὸ κοιμητήριον...

Ὁ ἱερεὺς ἐπλησίασε τὴν Ἰουλίαν, ἥτις ἡγέρθη καὶ ὀπισθοχώρησεν αἰφνης. Προσπάθησε νὰ τῇ ὁμιλήσῃ περὶ κόσμου, εἰς τὸν ὅποιον δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε χαρὰ, οὔτε θλίψις· αὐτὴ δὲν τὸν ἤκουεν, ἡννόησε μόνον ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ μείνῃ καὶ ὅτι ὤφειλε νὰ ἐξέλθῃ. Ἡ αὐτὴ δύναμις παρενετίθετο πάλιν.

Ἐξῆλθε τῷ ὄντι καὶ ἔκαμε βήματά τινα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ λίθου τινός παρὰ τὴν θύραν τοῦ κοιμητηρίου.

— Ὡ! θὰ τὸν ἴδω! ἔλεγεν. Νὰ μὴ μὲ ἀφήσουν νὰ τὸν ἴδω ἄσθενῇ! Νὰ μὴ μὲ ἀφήσουν νὰ τοῦ δώσω τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν! Πρέπει νὰ τὸν ἴδω... Ἀλλ' ἤμποροῦσαν νὰ θάψουν ἄλλον καὶ νὰ μοῦ εἰποῦν ὅτι ἦτο ὁ Ἰωάννης.

Καὶ ἀναμιμνήσκειται ὅτι ὑπῆρξεν εἰς Ἰωάκωβος Τισσὼ εἰς τὸ χωρίον τῶν. Ὁποῖα ὁμοιότης ὀνομάτων, καὶ εἶνε τόσον εὐκολον ν' ἀπατηθῇ τις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ!

Τῇ φαίνεται ἤδη ὅτι πράγματι ὁ Ἰωάκωβος Τισσὼ εἶνε ὁ ἐν τῷ σανιδίῳ φερέτρω. Ὁ Ἰωάννης εἶνε τόσῳ καλὰ ὅσῳ καὶ πρὸ δέκα ὀκτὼ μηνῶν εἶνε ἐκεῖ, ὀπισθεν τῶν τοίχων τούτων καὶ οὔτε ὑπωπτεύεται μάλιστα ὅτι ἡ Ἰουλία του θνήσκει ἐκ θλίψεως εὐρίσκεται τόσῳ πλησίον του.

Ἀλλ' αἱ σκέψεις της συγχέονται. Ἀλλῇ ιδέα γεννᾶται, αὐξάνει, ριζοῦται, ἐπιβάλλεται, ἀποδιώκει ὅλας τὰς ἄλλας.

— Καὶ ἐὰν τὸν ἔθαψαν ζωντανόν; ἀναλογίζεται. Ἐλεγον ὅτι ἦτο ἄσθενής.

οί ασθενεῖς λιποθυμοῦσι, πιθανόν νὰ τὸν ἐξέλαβον ὡς νεκρόν. Χθὲς ἀπέθανε, σήμερον τὸν θάπτουν... Ἀλλὰ πιθανόν νὰ εὐρίσκεται εἰς λήθαργον...

Ὅλον τὸ αἷμά της παγώνει εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ ἀναπολεῖ εἰς τὴν μνήμην της τὰς διηγήσεις, ἃς ἤκουσεν ὅταν ἦτο παιδίον περὶ γραίας τινὸς κυρίας, ἥτις ἐτάφη ζῶσα καὶ ἐξύπνησεν, ὅταν κλέπτῃ τις τὴν ἐξέθαψε, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δακτύλιόν της.

Καὶ ἡ ἰδέα αὕτη τὴν κατακυριεύει.

— Ὅχι, δὲν θὰ σὲ ἀφήσω ν' ἀποθάνης· θὰ σὲ ξεθάψω.

Δὲν ἀμφιβάλλει πλέον ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐτάφη ζῶν καὶ ὅλαι αἱ σκέψεις της διευθύνονται πρὸς ἓν μόνον ἀντικείμενον· νὰ ἐκθάψῃ τὸ φέρετρον, νὰ τὸ ἀνοίξῃ, ὅπως ἴδῃ τὸν Ἰωάννην.

Ἐν ἀκκρεῖ τὸ σχέδιόν της ὠρίμασε μετὰ φρενητιῶδους ταχύτητος. Θὰ ὑπάγῃ νὰ κρυφθῇ εἰς τὸ δάσος καὶ ἅμα νυκτώσῃ θὰ ἐισδύσῃ εἰς τὸ κοιμητήριον. Θ' ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου, τὸ κιγκλίδωμα εἶνε χαμηλόν, θὰ δυνήθῃ νὰ τὸ ὑπερπηδήσῃ. Εἶδε ποῦ ἔβαλον τὸ πτύον καὶ γρήγορα γρήγορα θὰ σαρῶσιν τὴν γῆν. Οἱ ὀφθαλμοὶ της λάμπουσιν ἐξ ἀγρίας χαρᾶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Δυστυχῆς Ἰουλί! Δὲν γνωρίζεις ὅτι ἀνοίγουσα τὸ φέρετρον θὰ ὀπισθοχώρῃς ἐμβρόντητος. Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν ὅτι τὸ μέτωπον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτες διὰ τόσων τρυφερῶν φιλημάτων, τὸ ἔθραυσαν διὰ τῆς σφύρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ διεσχισμένου κρανίου τοῦ ἐξέρρευσε ἡ φαιὰ μάζα τοῦ ἐγκεφάλου· ὅτι ἡ καρδιά, ἥτις ἔπαλλε δι' ἐσέ, ἀπεσπάρθη, ἐκόπη εἰς τεμάχια καὶ ἐχώθη ἀναμῖξ μετὰ τῶν ἐντέρων εἰς τὸ στήθος ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐπανεπνεύσε τοσοῦτον ἡδέως τὴν ὠρίαν μελαγχροινὴν κεφαλὴν σου...

Ὅχι, ἡ Ἰουλί! τίποτε ἐξ ὧν τούτων δὲν γνωρίζεις καὶ μόνῃ, ἐγκαταλειμένη παρ' ὅλου τοῦ κόσμου ἀσχολουμένη εἰς τὰς μικρὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις — μόνῃ, χωρὶς οὐδεμίαν καρδίαν νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν της, αἰσθάνεται τὴν παραφροσύνην της ἀυξάνουσαν.

Ἰδοὺ αὕτη ἀναβαίνουσα τὸ δάσος. Ζητεῖ, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκει, κρύπτῃν ἀρκετὰ ἀσφαλὴ διὰ νὰ συσπειρωθῇ μέχρι τῆς ἐσπέρας· τὰ δένδρα εἶνε λίαν ἀραιά, οἱ θάμνοι ἀπεψιλωμένοι. Ἰδοὺ μία ὀπὴ πλήρης βάτων· ἐκεῖ θὰ ὑπάγῃ νὰ κρυφθῇ χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αἱ ἀκανθαὶ ξεσχίζουσιν τὰς χεῖρας καὶ τὰς παρειάς της.

— Φθάνει μόνον νὰ μὴ ἀποπνιγῇ μέχρι τῆς νυκτὸς ὁ Ἰωάννης! — εἶνε ἡ μόνῃ της σκέψις· ἀλλ' ἀναμιμνήσκειται τῆς γραίας, ἥτις ἐξέταφη ὑπὸ τοῦ κλέπτου, καὶ δύο μεταλλευτῶν, οἵτινες ἐτάφησαν μετὰ τοῦ πατρός της· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔξῃ ἀκόμη.

Παραδεδομένη εἰς τὴν παραφροσύνην της, ἡ δυστυχῆς Ἰουλί! δὲν τολμᾷ νὰ κινήθῃ ἀπὸ τῆς φωλεᾶς της. Ἡ διψα τὴν βασιανίζει ἀλλὰ: «Θὰ μεῖ ἰδῶσι, θὰ μ' ἐμποδίσωσι», σκέπτεται καὶ θέτει

φύλλα ἐπὶ τῆς γλώσσης διὰ νὰ κατευνάσῃ τὸ καταδιβρώσκον αὐτὴν πυρ.

Τέλος, ἡ νύξ πλησιάζει· ἄστρα τινα μαρμαίρουσι διὰ μέσου τῶν κλάδων. Ἡ Ἰουλί! κρατοῦσα τὴν ἀναπνοήν της, ἐγκρατίζει τὸ κρησφύγετόν της καὶ ὀλισθαίνει μετὰ τῶν θάμνων. Αἱ βᾶτοι ξεσχίζουσιν τὰς χεῖράς της, δὲν τὸ αἰσθάνεται. Μετ' ὀλίγον χάνει τὸ κτένιον καὶ τὸν πῖλόν της, οἱ μελανοὶ αὐτῆς πλόκαμοι κυματίζουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων της, περιπλέκονται εἰς τοὺς θάμνους.

Ὁ θόρυβος πίπτοντος κλάδου ξηροῦ, πτηνοῦ περυγίζοντος ἐν τῷ φυλλώματι, τὴν παγόνουν ἐκ φρίκης. Ὅλαι αἱ διηγήσεις περὶ βρυκολάκων, τὰς ὁποίας ἤκουσε κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτῆς ἡλικίαν, ὅλαι αἱ δεισιδαιμονίαι χωρίου μεταλλουργῶν, ἀναγεννῶνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Ἐκαστον δένδρον τῇ φαίνεται τέρας ἑτοίμον νὰ τὴν πνίξῃ διὰ τῶν ὀνύχων του.

Ἡ σελήνη τὴν φωτίζει ἐξερχομένη τοῦ δάσους. Καταβαίνει τὸν λόφον καὶ ἵσταται πεντήκοντα βήματα πρὸ τοῦ κοιμητηρίου, μὴ τολμᾶσα νὰ πλησιάσῃ. Μὲ τὴν ἐσθῆτα εἰς ῥάκη, μὲ τὴν κόμην πλήρη ξηρῶν κλάδων, μὲ σαγόνας αἵματος ἐπὶ τῶν πελιδνῶν αὐτῆς παρειῶν, νομίζει ὅτι τρέχει, ἀλλ' ἵσταται ἀκίνητος. Οἱ ἀγροί, τὸ δάσος, τῇ φαίνεται ὅτι κινεῖνται πέριξ της πλήρη φανταστικῶν ὄντων· τὰ πάντα συγχέονται ἐν τῇ κεφαλῇ της.

Πτηνὸν νυκτόβιον ἀναδίδει τὸ θλιβερόν αὐτοῦ ἄσμα, — εἶνε ὁ Ἰωάννης, ὅστις τὴν πρόσκαλε! Καταβάλλει τότε ὑπεράνθρωπον προσπάθειαν καὶ ὁρμᾷ πρὸς τὴν θύραν. Ἀναβαίνει ἤδη ἐπὶ τοῦ λίθου, ἡ χεὶρ της ἐγγίζει τὸ ἄκρον τῆς κιγκλίδος, θέλει νὰ τὴν διασκελίσῃ.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ταύτην παρατηρεῖ μέγαν μέλανα σταυρόν, ἐστημένον ἀπέναντι τῆς θύρας. Δι' αὐτὴν εἶνε ὃν πελώριον, μέλαν, δασύτριχον, τὸ ὁποῖον ἐκτίνει τοὺς βραχίονας, ἐξογκοῦται, πλησιάζει, οἱ βραχίονές του ἐκτείνονται... ἡ Ἰουλί! δὲν ἀναπνέει, δὲν κινεῖται. Οἱ βραχίονες τὴν ἐγγίζουσιν, τὴν συσφίγγουσιν, τὴν πνίγουσιν... Ἐκβάλλει ἀσθενῆ κραυγὴν καὶ ἐπαναπίπτει. Ἡ σελήνη φωτίζει μὲ τὰς γλυκεῖας αὐτῆς ἀκτῖνας τὸ ὥχρον αὐτῆς πρόσωπον συνεσπασμένον ἐκ τῶν θλίψεων καὶ τῆς ἀγωνίας.

Τὴν ἐπαύριον εἰς χωρικὸς τὴν παρετήρησεν. Ἐπλησίασε, τῇ ὠμίλησεν· ἀπῆντα διὰ λέξεων ἀσυναρτήτων. Ὅλον τὸ σῶμά της ἔκαε καταναλισκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ, τὴν μετέφερον εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς γειτονικῆς πόλεως.

Ἡ φρενίτις τῆς Ἰουλίας ὑπῆρξε φοβερά! Διέσπα τοὺς δεσμοὺς διὰ τῶν ὁποίων προσεπάθουν νὰ τὴν κρατήσωσιν εἰς τὴν κλινὴν. Ἐγονυπέτει πρὸ τῆς νοσοκόμου, ἱκετεύουσα αὐτὴν νὰ τὴν ἀφίσῃ νὰ ἴδῃ τὸν Ἰωάννην της.

— Εἶμαι σύζυγός του, ἔλεγεν. Ἐὰν ἐγνωρίζετε μόνον πόσον με ἀγαπᾷ. Εἴμεθα δύο, μόνον εἰς τὸν κόσμον... Κανείς... Εἶμαι τὸ πᾶν δι' αὐτόν... Θὰ τὸν θεραπεύσω...

Ἐπειτα ἐγειρομένη ἀνεπήδα, συνελάμβανε τὴν ἀδελφὴν ἀπὸ τὸν λαιμὸν κραυγάζουσα:

— Ἀ! ἄθλιοι, — νὰ μὴ τὴν ἴδω! Οὕτε νεκρόν; Ἀτιμοὶ δολοφόνοι! Κατηραμένοι κανονισμοί!

Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας τὴν ἔφερον εἰς τὸ κοιμητήριον, — καθὼς εἶχον φέρεϊ τὸν Ἰωάννην. Ἐλεῖπε καὶ αὐτὸς ὁ κύων, — τὸ μόνον ὃν, τοῦ ὁποῖου οἱ τεθλιμμένοι ὀφθαλμοὶ θὰ ἐδείκνυνον λύπην διὰ τὴν ζωὴν ταύτην, θραυσθεῖσαν ἐν τῷ μέσῳ ὀνείρων εὐτυχίας. Ἡ αὕτη ἀδιαφορία, ἡ αὕτη ἐγκατάλειψις, ἡ ὁποία καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν 4237.

Ε. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ.

ΤΕΛΟΣ

Προτιθέμενος νὰ ἐκδώσω προσεχῶς Ἱατρικὸν Ἡμερολόγιον, ἥτοι Πρακτικὸν ὁδηγὸν τῶν ἱατρῶν, κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ κατ' ἔτος ἐκδομένων Agendas, παρακαλῶ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος συναδέλφους καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνας ἱατροὺς νὰ μοὶ πέμψωσι ταχυδρομικῶς μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ἵνα δημοσιευθῇ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1888.

Α. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑΣ ἱατρός

ὁμηγητὴς ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἥτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμᾶς..... 3,50 (3,70)

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... δρ. 4 (4,20)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Β' κτωροῦ Οὐγγῶ, μετὰφρασις I. Καρασσούσα (τόμοι 2)..... δρ. 4 (4,30)

«Υγιεινή», Παύλου Μαντεγάτσα, μετὰφρασις «Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Amedee Achard..... Λεπτ. 75 [90]

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]

«Υπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]..... Δρ. 4 [4,20]

«Κωμῳδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]

«Ὁ Γονζάλθης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρηνάδα ἀνακηθεῖσα» μυθιστορία..... Δρ. 1,50 [1,70]

«Παλαιὰ Ἀμαρτία» λυρικὴ συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου..... Λεπτ. 60 [70]

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου», λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπτ. 60 [70]

«Ἐλπίς» ἔθ.μα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου..... δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Παρδέλ..... δρ. 5 (5,30)

«Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλης», μυθιστορία Π. Ζακόν..... δρ. 2,50 (2,70)

«Ὁ Ἰππότης Μ'ιός», μυθιστορία Ponson de Terrail..... δραχ. 2,50 (2,70)

«Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενείου Σῦη..... δραχ. 3 (3,20)

«Τὸ διάμεσον Φρέαρ», μυθιστορία Pierre Sales..... δραχ. 4 (4,10)